

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNILE ARGEȘ ȘI OLTENIA

Conducătorii de partid și de stat întâmpinați cu entuziasm de locuitorii orașului Pitești

De neuitat va rămâne, în mintea și inima oamenilor de pe plaiurile argeșene și oltenesti, vizita conducătorilor de partid și de stat în sate și orașe din aceste două frumoase și reînscute regiuni. Exprimându-și bucuria, dragostea și recunoștința față de oaspeții dragi, harnicii argeșeni și olteni au împodobit plaiurile cu mindre straie de sărbătoare, au întâmpinat, pretutindeni, pe conducătorii de partid și de stat, cu căldura inimii, cu flori și cu tradiționalele obiceiuri ale locurilor. Oaspeții iubiiți au vizitat, timp de patru zile, orașe și sate din aceste regiuni, au discutat cu conducătorii organelor locale de partid și de stat, cu oamenii muncii argeșeni și olteni despre felul cum sînt traduse în viață hotărârile Congresului al IX-lea al P.C.R., despre perspectivele înfloririi multilaterale economice și social-culturale a regiunilor Argeș și Oltenia.

Primele ore ale dimineții zilei de 10 iunie. Ea hotărul regiunii Argeș, mii de soli ai populației regiunii îi așteaptă cu dragoste și bucurie pe oaspeții scumpi. Apropierea tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Maxim Berghianu, Vasile Vilcu, Manea Mănescu și Ilie Verdeț este vestită prin sunete de buciuri și corn — salutul acestui pămînt al Basarabilor, leagăn al întemeierii Tării Românești. Pe frontispiciul unui arc de triumf, sprijinit în obeliscurile a două sonde îmbrăcate în ghirlande de flori, sînt scrise cuvinte de bun sosit conducătorilor de partid și de stat, cuvinte de slavă la adresa partidului iubit.

În întâmpinarea oaspeților au venit tovarășii Petre Duminiță, prim-secretar al comitetului regional

P.C.R. Argeș, Constantin Sandu, președintele sfatului popular regional, numeroși reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor obștești. Potrivit tradiției, bătrînul Marin Vasilescu, din Ludaști, însoțit de alți podgoreni de o vîrstă cu el, oferă conducătorilor de partid și de stat piine și sare, ploști înflorate. Gustînd din ploscă, tovarășul Nicolae Ceaușescu răspunde urărilor prin cuvinte de dătină: „La mulți ani și bine v-am găsit prieteni!”

Tinere fete îmbrăcate în frumoase costume argeșene — o adevărată și vie expoziție a măiestriei, bogăției și varietății artei populare de pe aceste meleaguri — dăruiesc conducătorilor de partid și de stat marame de borangic, flori și coșuri de fructe culese chiar în această dimineață din grădinile rodnicului pămînt argeșean.

Coloana de mașini pornește apoi spre orașul Pitești, pe străvechiul drum național, străjuit de-o parte și alta de falnici plopi seculari. Arcurile de verdeață, drapelele roșii și tricolore se îngemănează cu glasul plin de bucurie, de dragoste și entuziasm al miilor de oameni podgoreni, agricultori și sondați, veniți să-i întâmpine pe iubiții conducători de partid și de stat. La Găești, toți locuitorii orașului întâmpină coloana de mașini. Din inimile lor pornesc entuziaste urale. Tov. Ion Radu, primul secretar al comitetului raional de partid, rostește cuvinte de bun sosit și informează pe conducătorii de partid și de stat despre realizările dobîndite de oamenii muncii din întreprinderile și de pe ogoarele raionului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul unui miting spontan, a mulțumit pentru caldă primire subliniind că aceasta constituie o expresie a încrederii oamenilor muncii în partidul comunist, a hotărîrii

lor de a înlăptui hotărârile Congresului al IX-lea. Apoi, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că, la Găești, în anii actualului cincinal, vor fi construite două noi întreprinderi, unde vor lucra circa 4.000 de muncitori și care vor crea condiții pentru continuă ridicare a orașului, a raionului, a nivelului de trai și de cultură al locuitorilor.

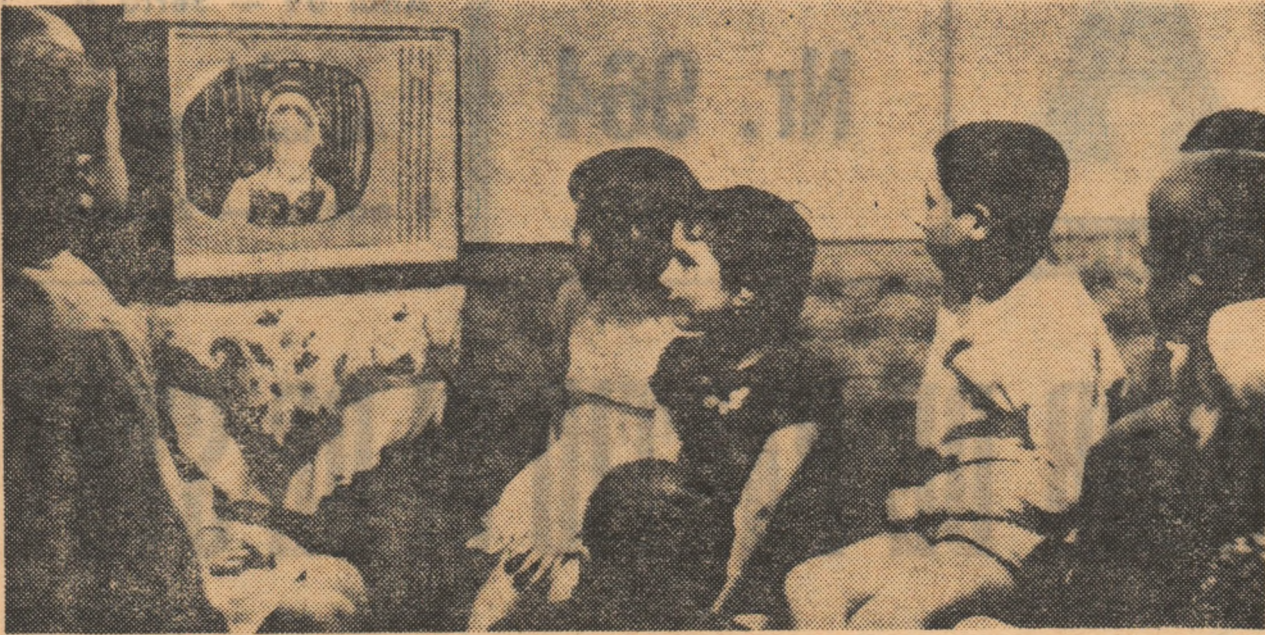
De la Găești pînă la Topoloveni, miile de oameni, tineri și virșinici, îmbrăcați în pitorești costume, veniți cu buchete de trandafiri și garoafe, cu stegulețe roșii și tricolore, cu crengi încărcate de cireșe și vișine coapte sau cu coșulețe de căpsune, întâmpină cu recunoștință și căldura inimii pe oaspeții dragi.

La Topoloveni, la sosirea conducătorilor de partid și de stat, cîteva coruri reunite intonează un imn de slavă partidului. În piața centrală, o scenă pe care au urcat peste 400 de tineri și tinere. Bătrînul Marin St. Bălașa se desprinde din mulțime și aduce în dar oaspeților un miel alb „simbolul vieții și fericirii”, iar harnicele topolovence oferă conducătorilor de partid și de stat ștergare și marame în semn de cinstire.

Conducătorii de partid și de stat se îndreaptă apoi spre Golești. Pe pămîntul stăpînit cu cinci veacuri în urmă de Baldovin Pircălabul, miile de aur ale meșterului Stoica și alor săi au înălțat conacul Goleștilor în 1640, sau, cum spune inscripția săpată în piatră — în leatul 7148. Zidire bătrînă, ea a înfruntat bărbătește vitregiile și timpul, fiind leagănul unor însemnate acte ale istoriei și culturii naționale.

(Continuare în pag. 4-5)

Emisiune pentru copii

ÎNTR-O FAMILIE DE COOPERATORI

In comuna Borlești, raionul Piatra Neamț, există un frumos cămin cultural cu sală de spectacol, sală de club cu televizor, cu cinematograful sâtesc și o bibliotecă cu peste 8.000 de volume. Cum folosește cooperativii aceste condiții care le stau la dispoziție? Vă propunem să fim oaspeții unei familii de cooperatori. Să poposim în mijlocul familiei lui Vasile Drăgușanu.

Tușa Ruxandra, bunica, are 61 de ani și locuiește cu fiica ei Maria, cu ginerele Vasile Drăgușanu și cu cele două nepoțele, Elena de 18 ani și Maria de 10 ani. La ora cînd i-am vizitat erau cu toții acasă. Părinții și fiica lor Elena tocmai se întorseseră de la muncă, iar Maria venise de la școală. Am fost poftiți în dormitor (au casă nouă cu patru camere). Într-un colț se află aparatul de radio, iar pe masă citeva cărți. Am reținut titlurile: *Răscoala* de Liviu Rebreanu și *Semnul din larg* de Traian Coșovei.

— Cine citește aceste cărți? — i-am întrebat.

— Eu citesc *Răscoala*, ne-a răspuns Maria Drăgușanu. După ce am înapoiat *Pădurea Spinurașilor*, tovarășa bibliotecară mi-a recomandat să citesc ceva tot de Liviu Rebreanu. Pe cealaltă o citește fiica mea Elena.

Astăzi toți din familie sînt cititori pasionați și fiecare își are preferințele sale. Lui Vasile Drăgușanu îi plac mai mult cărțile istorice, soției sale cărțile de literatură. Pe micuța Maria o mai emoționează încă basmele și poveștile, iar pe Elena, care de doi ani lucrează în cooperativă, o preocupă mai mult problemele de producție. În acești ani, a citit multe broșuri și cărți agrozootehnice. La cele două concursuri *Cine știe câștigă* pe teme agricole, organizate anul acesta de căminul cultural, Elena a ieșit pe locul întâi.

— Acum, nu ne mai mulțumim cu cărțile împrumutate de la bibliotecă. Simțim nevoia să le avem mereu în casă.

Spunîndu-ne acestea, Maria Drăgușanu ne-a invitat în sufragerie și ne-a arătat biblioteca personală. Impresionează diversitatea titlurilor, începînd cu cărțile ideologice și terminînd cu broșurile agricole.

— Desigur că cititul — remarkam referindu-ne la ziarle și revistele aflate pe masă — vă ia o bună parte din timpul liber. E de bănuț că mai aveți și alte preocupări de ordin cultural.

— Căminul cultural e la doi pași. Așa că aproape în fiecare seară trecem pe acolo — ne-a spus Vasile Drăgușanu. De trei ori pe săptămînă avem filme, duminica și în alte zile putem asculta cîte o conferință, un jurnal vorbit, o seară de calcul și putem vedea programe artistice date fie de formațiile noastre, fie de cele din satele vecine. La noi pe scenă au jucat și artiștii de la Teatrul din Bacău.

— La cămin vă duceți doar ca spectatori?

— Da de unde. Eu, soția și mama soacră sîntem în echipa de dansuri. Elena e la teatru, iar cea mică Maria e solistă vocală.

Lui Vasile Drăgușanu i-a plăcut să danseze de cînd era tînr. De Maria s-a îndrăgostit la horă. S-au împrietenit și apoi s-au căsătorit. După căsătorie n-au părăsit scena căminului.

— Dar matale, tușă, de cînd joci?

— Din iarna asta. Înainte mă tot chema tovarășul director să joc, dar gîndeam că sînt prea bătrînă. În schimb la repetiții nu mă lăsa inima să nu privesc. Iar într-o seară de ianuarie, cînd m-am dus la cămin, la repetiții, tovarășul instructor Purice repeta cu tinerii niște dansuri populare de

pe timpul meu. La „hora pe bătute” tinerii se tot incurcau. Atunci nu m-a răbdat inima și m-am urcat pe scenă să le arăt cum se bat pașii. De-abia atunci mi-am dat seama că mă mai țin puterile la joc. La început unii au mai ris cînd m-au văzut pe scenă. Dar eu nu m-am sinchisit și am jucat mai departe. Cînd au văzut cei de-o vîrstă cu mine că mă țin tare alături de tineri nu s-au lăsat nici ei mai prejos. Și uite așa, avem astăzi echipa noastră a bătrînilor, cu care am fost la Tazlău, la Bodești, la Piatra Neamț și la Buhuși.

...Scurtul popas în familia de cooperatori din Borlești ne-a prilejuit o plăcută întîlnire cu niște oameni pentru care cultura a devenit un bun de mare preț.

Am discutat și cu activiștii culturali din comună. Ei ne-au informat că în comuna Borlești sînt mulți asemenea săteni care au îndrăgît căminul cultural, cinematograful sâtesc și biblioteca comunală. În formațiile artistice ale căminului sînt peste 250 de cooperatori. La spectacole și la alte acțiuni ale căminului sala e totdeauna arhiplină. Biblioteca a înregistrat pînă acum 1.340 cititori cu peste 7.000 de volume citite. Acestea sînt doar cîteva date în care se reflectă pa inea cu care muncesc activiștii culturali din Borlești pentru atragerea maselor largi de cooperatori în jurul unităților culturale.

M. CHIRCULESCU

DISCURI NOI DE MUZICA POPULARA

Comorile de frumusețe muzicală create de poporul român de-a lungul veacurilor au constituit subiect de cercetare pentru mulți compozitori și folcloriști.

Paralel cu cercetarea creației folclorice, cu studierea amănunțită a fiecăruia dintre genurile creației muzicale populare și elaborarea unor studii de sinteză asupra folclorului din diferite regiuni ale țării, au fost imprimate și difuzate în anii din urmă cele mai reprezentative creații folclorice. Cele două albume dedicate antologiei cîntecului popular românesc sînt edificatoare din acest punct de vedere. În același timp

PE URMELE UNEI SCRISORI

A fost odată...

O scrisoare sosită din satul Miniș, raionul Lipova, regiunea Banat, ne informează despre lipsa activității culturale în localitate. După cum reiese din corespondență, tineretul din Miniș este dornic de o viață mai bogată în manifestări cultural-artistice. Am fost la fața locului și faptele ni s-au confirmat întru totul. Tineretul din Miniș are dreptate. Pînă nu demult instituțiile culturale din comună le-au oferit manifestări atractive cu conținut educativ. Acum însă spun toți cu regret: „Eh, ce frumos era odată la cămin”. Pînă în 1965 a existat o brigadă artistică care a ajuns printre cele mai bune din raion. În 1958 s-a destrămat și fanfara înființată aici în 1934.

I-am întrebat, cum era și firesc, pe cei din Miniș de ce trebuie să se vorbească despre toate acestea cu „a fost”. Artiști amatori sînt destui în comună. Dintre veterani fostei fanfare, bunăoară, — după spusele tovarășului Ion Bucălan, directorul căminului cultural, — Gh. Anoraș, Gh. Dragalina, Traian Brădean, Petru Timișoreanu și alții sînt gata să-și ofere oricînd sprijinul. Dar cine să înceapă treaba? Aici e aici! Încercări au existat. Dar cînd s-a aflat că e nevoie de efort și de timp, treaba a rămas ca la început.

Ce părere are bunăoară tovarășul Traian Topor, președintele cooperativei agricole de producție, care a cîntat și el în fanfară? Sau ce ne-ar răspunde la aceeași întrebare tovarășul Miron Sîrbu, secretarul organizației de bază? Amîndurora li s-a cerut chiar la începutul acestui an sprijinul pentru pregătirea unui concurs artistic folcloric intercomunal. Pînă la urmă, la acest concurs (desfășurat în luna martie) au participat doar doi tineri din comună. Ne-a interesat părerea despre o astfel de „participare” a reprezentantului tineretului din Miniș, tovarășul Petru Noroi, secretarul organizației U.T.C.

— Nu sîntem ajutați de directorul căminului — se dezvinovățește Petru Noroi.

— La ce ajutor vă referiți? Ni se răspunde cu seninătate: „Este vorba de organizarea unor baluri”. Se pare că noti-

unea de activitate culturală e înțeleasă aici într-un sens foarte îngust. Oare organizarea de baluri înseamnă activitate culturală? Nu, desigur. Atunci cu ce trebuie început?

Am răscolit împreună cu tovarășul Petru Noroi trecutul activității culturale și l-am făcut să-și amintească despre cei care erau odată sufletul acestei activități și care n-ar refuza, desigur, o invitație la căminul cultural. Este vorba de perechile Doina și Grigore Dragalina, Letiția și Grigore Covaci, Marioara și Nicolae Mihut.

Se cuvine să amintim printre factorii stagnării activității culturale slaba colaborare a instituțiilor locale. U — dintre acestea este și Stațiunea experimentală I.C.H.V.

Nimeni nu contestă sprijinul dat de tovarășa ingineră Zița David, de la această stațiune, la organizarea unor conferințe, dar vorba ceea „cu o floare nu se face primăvară”. Dar restul de specialiști? Nu pot ei ajuta la îmbunătățirea activității culturale? Noi credem că da și că au chiar datoria să o facă.

Dar mai există la Miniș un of mare — sala căminului cultural. De ce? S-o luăm de la intrare. Am descoperit aici la Miniș o intrare unică în felul ei. Ca să stea închisă, ușa e proptită cu un drug mare de lemn. Pe O. Niculescu, inspector al comitetului raional de cultură și artă, care ne călăuzea, nu l-a surprins originalitatea „sistemului”. De unde se înțelege, că o cunoștea mai de mult. În cămin descoperim cîteva bănci, pe jos un covor de coji de semințe, (la Miniș în timpul vizionării filmului se mănîncă semințe). Spectatorii stau în majoritate în picioare fiindcă lipsesc scaunele. Cu aceasta (e vorba de aspectul neprimitor al căminului) am enunțat o altă cauză a impasului activității culturale a Minișului. Mai sînt și altele. Lăsăm în seama forurilor conducătoare din Miniș și a celor de la raionul Lipova să le stabilească și să ia măsuri pentru înlăturarea lor.

Niculina DENDRINO

cîntăreți de muzică populară românească, printre care Maria Lătărețu, Ileana Constantinescu și Ion Cristoreanu.

Din celelalte zeci de discuri de muzică populară, alcătuint laolaltă adevărate buchete de creații populare, pe care ni le-a oferit în ultimii ani „Electrecordul”, mai amintim imprimările dedicate în exclusivitate unor creații instrumentale de inspirație populară ca discurile închinete orchestrei Victor Predescu, orchestrei de muzică populară din Timișoara și a casei de cultură din Oravița precum și discul închinat orchestrei Nicu Stănescu.

I. SAVA

VIIILE ȘI LIVEZILE

Terase pe dealuri sterpe

Dacă spui Odobești, Panciu, Jariștea, reconstitui prin simpla rostire a numelor tradiția viticolă a regiunii Galați.

Locuri cu faimă, cu trofee cîștigate la concursuri, cu prestigiu internațional în materie de vinuri și struguri de masă. Avem datoria să ducem renumele acestor mai departe, să nu-l facem să pălească.

Caracteristic pentru satele regiunii noastre este faptul că pe suprafețe

mari de terenuri nevalorificate pînă acum, cooperatorii au făcut terase și le-au populat cu vii și livezi.

Extinderea viticulturii în regiune se face pe trei direcții:

1. În podgoriile cu tradiție din raioanele Focșani și Panciu;

2. Prin folosirea rațională a terenurilor în pantă și erodate. Situația este caracteristică raioanelor Galați, Tecuci și îndeosebi Bujorul;

3. Prin popularea cu vii a nisipurilor zburătoare din masivul de nisipuri (în suprafață de 12 000 de hectare) din raionul Brăila. În multe locuri, conținutul în substanțe organice a solurilor nisipoase e zero. Cooperativele agricole Grivița Roșie și Scînteia din comuna Inșurăței, ca și cele din comunele Mihai Bravu și Belcești au plantat cu vii suprafețe între 100 și 300 ha. Lucrările de terasare, de plantarea viei, de întreținerea ei, cer un mare volum de muncă și investiții materiale. Dar oamenii n-au motive să regret. Cooperativa agricolă Grivița Roșie realizează anual 3 milioane de lei venit numai de pe urma viei, iar cooperativa agricolă Scînteia 2 milioane lei. Producția de struguri în masivele de

soluri nisipoase atinge cifre nebănuite. La „Grivița Roșie” se așteptau la 8 tone struguri la ha. și au rezultat 12 tone. Se știe că asemenea producție nu iese dintr-un pămînt steril. Cooperatorii de la „Grivița” au administrat îngrășăminte îmbunătățind conținutul în substanțe organice a solului, refăcîndu-i proprietățile fizice, chimice și structura.

Tăierea rațională a viei și stropirile la timp pot fi socotite printre factorii care determină producțiile mari. (La cooperativa agricolă din Mihai Bravu faptul că nu au stropit la timp a afectat producția de struguri).

Dezvoltarea sectorului viticol în regiune este un proces continuu cu perspective tot mai bune pentru viitorii ani. În 1956 s-au pus bazele unei noi podgorii în nordul raionului Tecuci. În decurs de 8 ani ea s-a extins neîncetat ajungînd la ceea ce este cunoscut azi sub denumirea de „Podgoria Covurluiului”. Ea și-a și înfățișat produsele la concursurile regionale cîștigînd diploma de merit.

Valorificarea terenurilor în pantă și a celor cu productivitate scăzută

și dovedește, prin plantarea lor cu vii, rentabilitatea. Pînă la sfîrșitul anului 1965 existau în întreaga regiune 3 745 de hectare de vii noi plantate în terasă. Venitul global realizat de cooperativele agricole de pe urma viticulturii, în decursul anului 1965, s-a ridicat la 278 de milioane de lei. Este un fapt încurajator și un motiv să nu ne oprim aici. Resursele locale nu s-au epuizat. Anul acesta se vor planta încă 3 000 de hectare cu vii dintre care majoritatea pe terase.

Un capitol de care s-a vorbit mai puțin este generalizarea metodelor viticulturii experimentale. La Jariștea sînt cei mai buni dintre ei. Acolo vom organiza consfătuirea viticulturii din regiune din acest an. Obiectul consfătuirii: „Obținerea de producții mari de struguri”; „Prepararea și păstrarea vinurilor”. Acestea sînt de altfel și obiectivele care ne preocupă în cel mai înalt grad.

Marian BĂEȘAN

vicepreședinte al Uniunii regionale a cooperativei agricole de producție-Galați

Cum ia ființă o nouă podgorie

Zamca este una din cele șapte coline pe care se află situată comuna suceveană Roma. Poate că Eminescu, copil fiind, străbătea deseori cei cîțiva kilometri de la Ipotești pînă aici, atras de pantele ample ale dealurilor, de salcîmii spuși de floare la sfîrșitul lui mai și de incremenirea cumpenelor de fințină pe sineala cerului bătut în stele. Și, cine știe, poate că de prin aceste locuri și-a tras seva fără de moarte poezia „Sara pe deal”, scrisă în amurgul scurtei sale vieți.

Cam prin acele timpuri, adică în penultimul deceniu al veacului trecut, a luat ființă și comuna Roma. Fiindcă era așezată pe șapte coline, ca și orașul de pe malurile Tiburului, din Italia, unde inginerul cu cadastrarea își făcuse studiile, acesta a dat noii comune numele de Roma. Astăzi, cooperativa agricolă de producție Roma, al cărei președinte este comunistul Mihai Birliga, a devenit cunoscută în toată țara. Averea ei obștească depășește 14 milioane de lei. Sectorul zootehnic numără 1 200 de taurine, din care aproape 500 sînt vaci și juninci gestante. Fermele de ovine, porcine și gîște găzduiesc și ele efective însemnate.

Frumoase sînt realizările cooperativelor agricole din Roma și nenumărate bogățiile cu care au înzestrat ei cele șapte coline. Dar dintre toate bogățiile, cea mai dragă, pe bună dreptate, le este via de pe dealul Zamca: 70 de hectare de vie nobilă pe rod. Plantarea ei a constituit nu numai un act gospodăresc, ci și unul de curaj. Existau păreri că via de vie n-ar merge bine în nordul Moldovei, din pricina climatei mai aspre. Va rezista gerurilor de peste iarnă? Va avea suficientă căldură vara și toamna, ca să ajungă la coacere deplină? Iată întrebările pe care și le-au pus cooperativii agricoli din Roma acum zece ani cînd s-a luat în discuție pentru prima dată această problemă.

Vestiți în toată regiunea

Atunci, în 1956, Mihai Birliga tocmai fusese ales președinte. El i-a adunat într-o bună zi pe oameni și i-a pofțit să meargă împreună pînă la o margine de sat. Acolo le-a arătat pantele largi, pe care ei le cunoșteau atît de bine, și le-a spus:

— V-am adus aici ca să cătăm mai cu luare aminte la dealurile aiestea și să ne sfătuim ce-i de făcut cu ele. Priviți și dumneavoastră: sînt unele locuri unde nici iarba nu crește.

Așa a început discuția în acea adunare generală ad-hoc.

— Să punem vie și livadă, au venit unii cu ideea.

— La geruri nu vă gîndiți? s-au îngrijorat alții.

— Știți bine că unul dintre dealuri se cheamă Dealul Viei, a amintit președintele. Oare să fi fost botezat așa degeaba?

— Eu unul sînt și pentru vie și pentru livadă, s-a ridicat atunci peste pilcul de oameni glasul lui Nicolae Carja. Are dreptate președintele, cu Dealul Viei. Cine i-a spus așa, o fi știut și de ce.

Cuvintele lui Nicolae Carja au stîrnit un murmur aprobativ.

— Via costă parale, a spus președintele. De aceea, dacă toată lumea va fi de acord, vom începe cu o suprafață mică...

Așa a și fost. S-au pus, pentru început, 2,5 hectare. Via de vie a rezistat gerurilor, iar vegetația a decurs normal. Văzînd aceasta, cooperativii au început să extindă an de an suprafețele cu vie, pînă au ajuns la cele 70 de hectare de astăzi. Roma este acum cunoscută în toată regiunea Suceava pentru producțiile sale de struguri de masă și de vin din soiuri valoroase. Producția medie de struguri în ultimii ani a fost de aproape opt tone la hectar.

Cu forțe proprii

Alături de Zamca, pe Dealul Joian, și de aceeași vîrstă cu via declarată podgorie în 1963, se întinde o livadă de 105 hectare cu meri, peri, cireși, caiși și pruni. Este un alt bogat vestmînt cu care cooperativii au îmbrăcat coastele sărace de mai ieri. Cîț vezi cu ochii, printre rîndurile de pomi, harnicii lucrători din brigada comunistului Nicolae Carja au pus, așa cum scrie la carte, borcoag pentru fin, ovăz, fasole și mazăre.

În această hotărîtă acțiune de sporire a rodniciei terenurilor în pantă, cooperativii agricoli din Roma au fost sprijiniți de către stat cu credite pe termen lung. Ei au folosit cu chiverniseală acest ajutor, mărînd averea obștească și, o dată cu ea, veniturile cooperativei. Astfel, de doi ani încoace, cooperativa agricolă Roma a ajuns la o asemenea putere economică încît se poate gospodări cu fondurile proprii, fără a mai recurge la credite.

Potrivit planului de perspectivă, în anul 1970 via va fi extinsă cu 80 hectare. Altfel spus, va fi cu încă o dată și ceva mai mare decît în prezent. Aceasta este sarcina de plan. Privirea președintelui Mihai Birliga, Erou al Muncii Socialiste, este însă mai largă. Ea îmbrățișează toate celelalte coline care vor fi cîndva, cu certitudine, tot atît de pline de roadă cum sînt acum dealurile Zamca și Joian.

Nicolae CULCEA

Pomiviticultorii din Pașcani

La Congresul țărănimii cooperative, a fost amintit un obiectiv de a cărui îndeplinire depinde reușita acțiunii de fertilizare a terenurilor în pantă: plantarea în următorii ani, de către cooperativele agricole, a unei suprafețe de peste 61 000 ha cu vii și 65 000 ha cu pomi fructiferi. La realizarea acestor

tui obiectiv își aduce contribuția și raionul Pașcani. Pînă în 1970, cooperativele agricole de producție din această parte a regiunii Iași vor trebui să aibă în total 742 ha cu vie altoită și 1 171 ha cu pomi fructiferi.

Uniunea raională a C.A.P., împreună cu consiliul agricol veghează ca plantările să se facă cu maximum de chiverniseală, în nici un caz pe terenuri mecanizabile, ci numai pe pante supuse eroziunii. Există și o evidență strictă a viilor hibride. Ele sînt înlocuite cu vie nobilă îndată ce îmbătrînesc sau prezintă prea multe goluri. În felul acesta, defrișările de vie hibridă se fac în mod judicios, asigurîndu-se creșterea continuă a suprafețelor cu vii pe rod.

Fruntașe pe raion în extinderea pomiviticulturii sînt cooperativele agricole Brăiești, Băiceni, Strunga și Oțeleni.

V. N.

Plantății de meri cu productivitate mare la centrul experimental al stațiunii complexe Argeș

Vizita conducătorilor de partid și

(Urmare din pag. 1)

Oaspeții trec încet pe sub bolta turnului de la intrare, deasupra căreia se înalță foisorul unde și-a trăit ultimele zile de libertate viteazul Tudor din Vladimiri. Pășesc cu emoție pragul acestui lăcaș, care a găzduit apoi visul generos al luptătorilor de la 1848. Unul dintre cei care au poposit aici, în acele zile furtunoase, ce s-au înscris cu litere de aur în istoria poporului nostru, a fost însuși Nicolae Bălcescu. El dădea o înaltă prețuire fraților Golești, lui Arăpila ca și lui Alexandru Goleșcu-Albu, cel care îi împărțea în întregime ideile politice.

În cuvîntul adresat, la sfîrșitul vizitei, miilor de locuitori din Golești și împrejurimi care-i așteptau pe oaspeți la ieșire, sub turnul lui Tudor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

Vizitînd regiunea Argeș am poposit la Muzeul Golești, care ne înfățișează cîteva momente din lupta poporului nostru și din preocupările oamenilor înaintați din Țara Românească pentru apărarea și întărirea patriei, pentru dezvoltarea culturii românești. Poporul nostru, cu toate greutățile pe care a trebuit să le învingă, a avut în sine forța necesară pentru a se ridica, pentru a crea un stat național, unitar.

Noi, comuniștii, cinstim figurile luminoase de revoluționari, de patrioți și cărturari, cinstim pe aceia care prin munca și prin lupta lor au contribuit la făurirea națiunii române. Acesta a fost unul din factorii care au făcut posibil ca astăzi să putem trece la construirea socialismului în România. Fără lupta și munca înaintașilor nu am fi putut asista astăzi la marile realizări obținute de poporul nostru în dezvoltarea României spre culmile înalte ale civilizației socialiste.

Miile de oameni prezenți izbucnesc în entuziaste urale, iar sute de băieți și fete se prind într-o horă la care invită și pe iubii lor oaspeți. Orchestra intonează „Hora Unirii”. Mult cunoscutul refren răsună peste aceste meleaguri, martore ale atîtor episoade ale luptei poporului pentru libertate, dreptate, unire.

De aici, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre Pitești. Coloana de mașini se oprește la marea uzină ce-și înalță silueta alături de tradiționala poartă a orașului. Oaspeții se opresc în fața panoului cu planul uzinei, lângă care se află macheta ce înfățișează profilul ei viitor.

Sosirea în orașul Pitești a conducătorilor de partid și de stat este vestită de glasul trîmbițelor. Profesorul Constantin Albu, unul din cei mai bătrîni cetățeni ai orașului, în vîrstă de 83 de ani, iese în întîmpinarea oaspeților cu piine și sare, cu ploșca în crustată.

Calea Bucureștilor. Mii de oameni aflați pe trotuarele, la ferestrele și balcoanele noilor blocuri aștern în calea mașinilor covoare de flori. Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica și Alexandru Drăghici, aflați într-o mașină deschisă, răspund uralelor și entuziasmului locuitorilor din această parte a țării.

După o scurtă convorbire cu conducătorii organelor de partid și de stat ai regiunii Argeș, la sediul comitetului regional de partid, oaspeții participă la un entuziast miting al locuitorilor orașului Pitești.

Întîmpinat cu puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că, primirea călduroasă făcută de către oamenii din localitățile vizitate ca și de locuitorii orașului Pitești, constituie o manifestare a încrederii și dragostei poporului față de Partidul Comunist Român, față de conducera sa. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat în continuare că orașul Pitești are un trecut vechi; cu peste șase sute de ani în urmă, el a fost un timp capitală Țării Românești. Sigur, au trecut mulți ani de atunci. Meleagurile acestea au fost martore multor momente importante din istoria glorioasă a poporului român, a formării națiunii române, a luptelor

de clasă, a răscoalelor țărănești din 1907. De aici s-au ridicat mulți luptători pentru independența patriei, militanți revoluționari, oameni de știință și cultură, care au adus o contribuție de seamă la dezvoltarea națiunii române, la înflorirea patriei. Putem spune însă că marea istorie a României începe după ce poporul muncitor a devenit stăpîn pe avuțiile țării, și-a luat destinul în propriile mâini și, sub conducerea Partidului Comunist, își făurește viața independentă și fericită. Ca în întreaga țară — a spus vorbitorul în continuare — și în regiunea Argeș se văd roadele politicii marxist-leniniste a partidului nostru de industrializare socialistă a țării — baza progresului întregii economii, a bunăstării întregului popor, garanția independenței și suveranității patriei noastre.

Miile de participanți la miting au aplaudat în repetate rînduri cuvintele secretarului general al C.C. al P.C.R., dînd glas simțămîntelor fierbinți față de cel ce-l conduce spre culmile civilizației și progresului, față de cel ce a dat o nouă strălucire istoriei poporului — Partidul Comunist Român. Aplauzele și aclamațiile se împletesc cu acordurile unui vechi imn al națiunii române — nemuritoare „Hora Unirii”.

Conducătorii de partid și de stat vizitează apoi orașul. Este o vizită de lucru, în cadrul căreia se analizează la fața locului o serie de probleme economico-gospodărești, între care amplasarea unor noi fabrici și uzine.

Oaspeții fac primul popas la Uzina chimică Pitești, a cărei construcție se apropie de sfîrșit.

Sînt vizitate apoi cîteva secții ale Uzinei Colibași.

Vizita continuă spre Cîmpulung-Muscel, prima reședință de scaun a Țării Românești. Pe tot traseul, la Clucereasa, Țițești, Stîlpeni, Rădești, Mihaești, Schitu-Golești, mii și mii de săteni, de mineri veniți din schimb în salopete și-au manifestat dragostea și atașamentul față de conducătorii de partid și de stat.

Cîmpulungul — scaun voievodal al primilor Basarabi — reînvie în inimi balada descălecatului muntean și amintirea legendarului Negru Vodă. Străzile acestui oraș care păstrează vie faima unui trecut glorios, sînt arhipline de mulțimea locuitorilor care îi primesc cu entuziasm și bucurie pe oaspeți.

Conducătorii de partid și de stat vizitează apoi întreprinderea metalurgică de stat Cîmpulung, puternică unitate a industriei socialiste unde lucrează aproape 4 000 de muncitori.

De la Cîmpulung, delegația de partid și de stat se îndreaptă spre Curtea de Argeș. În drum spre Curtea Domnească, peste 20 000 de oameni din oraș și din împrejurimi primesc cu aclamații și aplauze pe conducătorii de partid și de stat.

Ctitorită în secolul XIV, Biserica Domnească reprezintă un strălucit monument de arhitectură, ridicat după vestita victorie dobîndită de oștile lui Basarab la Posada împotriva lui Carol Robert.

După vizitarea Curții Domnești, oaspeții urcă la tribuna de lingă zidurile monumentului. În aclamațiile multîmii la cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Vizitînd Curtea de Argeș, capitala de acum cîteva secole a Țării Românești — a spus secretarul general al C.C. al P.C.R. — am poposit la fosta Curte Domnească. Am ținut să aducem omagiul nostru acelora care au pus bazele Țării Românești independente. Curtea de Argeș, ca străvechi oraș de unde Basarab, Mircea cel Bătrîn și alții au știut să ridice poporul nostru la lupta pentru o viață demnă, pentru a-și apăra ființa națională, a cunoscut multe episoade și figuri mărețe în decursul veacurilor. A aduce omagiul nostru memoriei acelora care au contribuit la existența României de astăzi este pentru noi toți o datorie de cinste.

Vorbînd despre succesele obținute în anii construcției socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat

că ceea ce am înfăptuit constituie numai o bază plecare pentru dezvoltarea în continuare a patrii noastre, spre noi culmi ale civilizației. Referindu-se la marea program trasat de Congresul al IX-lea al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat în cadrul acestui program și regiunea Argeș va avea o dezvoltare nouă și puternică. În orașul Curtea de Argeș se vor mai construi în acest cincinal în două întreprinderi care vor reuni peste 2 000 de muncitori. Basarab — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — a construit această minăstire, care evocă momente și străduințe din istoria formării statului român. Noi construim alte cetăți — ale industriei socialiste care vor dăinui peste secole și vor face ca poporul să înainteze victorios pe calea construirii societății socialiste și comuniste.

Oaspeții fac apoi un scurt popas la vestita Minăstire Curtea de Argeș, ctitorită de Neagoe Basarab, u dintre cele mai originale și mai frumoase monumente ale țării.

Vizita conducătorilor de partid și de stat continuă spre marele baraj al Hidrocentralei „Gh. Gheorghiu-Dej” de pe Argeș. Coloana de mașini se oprește în fața creasta barajului. De aici, se deschide panorama lui mai tînăr lac de acumulare al țării, pe oglinda căruia alunecă un vaporeș. Sirena aduce oaspeților salutul primilor „marinari de pe Marea Argeșului”.

Conducătorii de partid și de stat sînt informați asupra stadiului lucrărilor. În septembrie, o dată instalarea celui de-al 4-lea și ultimul agregat energetic, hidrocentrala de pe Argeș va intra în producție, furnizînd primele cantități de energie electrică.

În inapoierea spre Pitești, în ciuda timpului care borise, mii de cetățeni au ținut să salute trecerea oaspeților. Prin comuna Merișani torțe aprinse lumdrumul, Oaspeții au mai făcut un ultim popas la cîmpul de industrializare a lemnului.

Prima zi a vizitei în regiunea Argeș — care a durat aproape 15 ore fără întrerupere — s-a încheiat cu spectacolul folcloric.

Sîmbătă, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Maxim Berghianu, Valeriu Ilie Verdeț și Manea Mănescu au continuat vizita în regiunea Argeș.

La intrarea în comuna Colonești, țărani cooperativiști oferă oaspeților îndătinată piine și sare. Pentru un timp, cunoscuții călușari din Colonești însoțesc în drumul jocului, coloana. Mii de locuitori ai satelor și șir de-a lungul traseului. Sînt vizitate lanurile cultivate ale cooperativei agricole de producție din comuna Negreni.

„Asistăm la un moment emoționant. La intrarea în șoselei naționale cu drumul ce duce spre Scornicești s-au adunat parcă toți locuitorii acestei comune veniți în întregi, copii și bătrîni, bărbați și femei. Sînt conștienți ai tovarășului Nicolae Ceaușescu, dintre ei cunoscîndu-l din copilărie. Conducătorii de partid și de stat se întîlnesc cu locuitorii comunei varășul Ceaușescu este înconjurat de numeroși copii. Președintele cooperativei agricole de producție din Scornicești, Vasile Bărbulescu, informează pe oaspeți despre rezultatele obținute de cooperatori. La pîrtire au loc îmbrățișări, stringeri de mîini pline de căldură și dragoste. Se aud urale nesfîrșite la adresa Partidului Comunist Român, a Comitetului său Central și a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Coloana de mașini a pornit spre cooperativa agricolă de producție din comuna Coteana. Această cooperativă deși tînără, este cunoscută pentru realizările frumoz obținute în creșterea animalelor și sporirea producției de masă verde. Experiența ei a fost preluată de unități socialiste din regiunea Argeș.

În comuna Coteana au venit să se întîlnească și alți conducători de partid și de stat și țărani cooperativiști din Stoicanești, Drăgănești, Izvoarele și din comune învecinate.

A fost vizitată apoi cooperativa agricolă de producție din Grădinari.

Următorul popas este făcut în orașul Drăgășar

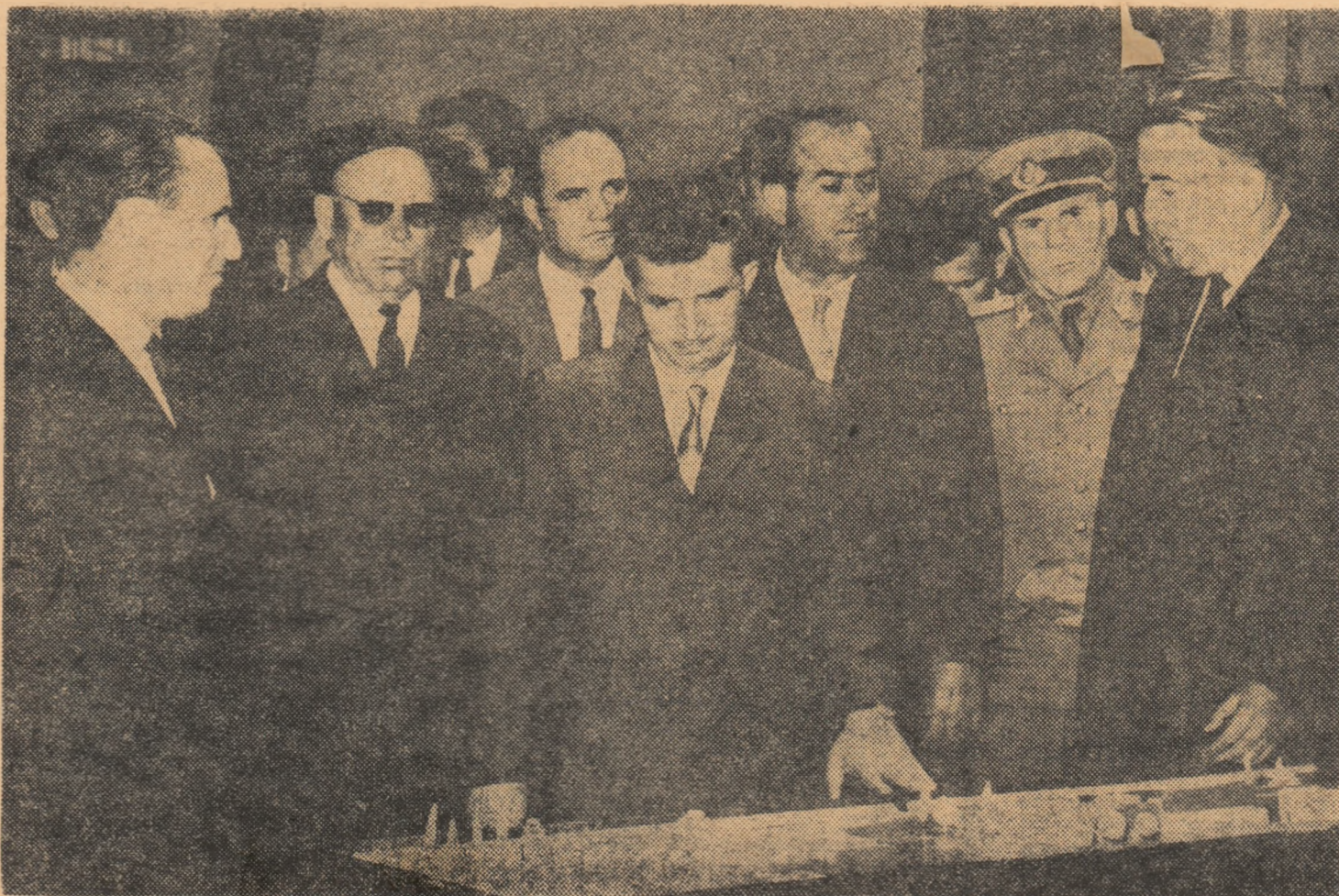
În drum spre Rîmnicu-Vilcea, la Prundeni, Ionești, Marcea sau Băbeni, pretutindeni mii și mii de locuitori fac o primire călduroasă conducătorilor de partid și de stat, semn al dragostei față de Partidul Comunist Român.

„Oaspeții fac un popas în pîm cîmp. Alături de profilurile Uzinei de produse sodice Govora, pe dreapta șoselei, au răsărit ca din pămînt muntele pandurii și dorobanții, ostașii ai revoluției din Aici, în lunca Oltului, pe locul denumit Cîmpul Traian, și-a așezat atunci tabăra generalul Măcelaru. La 11 iunie s-au împlinit 118 ani de la Proclamația Islaz, care a marcat izbucnirea revoluției din Țara Românească. De la înălțimea unei tribune varășul Nicolae Ceaușescu cuprinde cu privirile stîtuită impresiionantă a taberei revoluției pașoptiste. Zeci de corturi și căruțe cu coviltir, de ostași cu săbii și flinte reînvie acea măreață de istorie.

Luînd cuvîntul la mitingul ce a avut loc, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus: Am asistat cu primă emoție la evocarea momentului istoric de acum 118 ani, cînd generalul Magheru se ocupa de pregătirea militară a luptătorilor revoluționari de la 1848 în fața revoluției de la 1848 a dat roade. Ea a fost începutul luptei care a dus la unirea principatelor în 1859, la războiul de independență națională din 1918, deschizînd drum spre făurirea vieții noastre independente de azi.

Conducătorii de partid și de stat vizitează cîmpul de luptă, în vreme ce fanfara intonează imnul „Pe-al nostru steag e scris unire”. Sînt invitați la o masă pregătită după gustul epocii.

După ce au făcut un popas la Uzina de produse Sodice Govora, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre Rîmnicu-Vilcea, centru istoric și

Oaspeți ai Uzinelor mecanice Tr. Severin

Stat în regiunile Argeș și Oltenia

ci, aceeași entuziastă manifestare de profundă și atașament față de partid, față de politica noastră, față de stat și de țară. După o scurtă pauză se îndreaptă spre Minăstirea Cozia, cîmărașii lui Mircea cel Bătrîn, marele voievod, care a lăsat la neștirbirea acestui pămînt.

Cozia, coloana de mașini trece din nou prin Valea Vlcea și se îndreaptă către Bălcești. Oaspeții sînt în casa în care a trăit și a lucrat cu generoasă și generoasă Nicolae Bălcescu, cercetează amintirile de bibliotecă și obiectele care rememorează epoca. După o scurtă pauză se îndreaptă spre Bălcești, unde se cântă imnul revoluției de la 1848, „Deșteaptă-te, Române!”

În ziua de sîmbătă, conducătorii de partid și de stat au avut, în sala Teatrului „Al. Davilla” din Pitești, o întîlnire cu intelectualii din localitate. Oaspeții s-au întîlnit cu activul regional de partid și de stat.

În dimineață, meleagurile Olteniei au îmbrăcat haine sîmbătești. Locuitorii acestor plaiuri sînt în mijlocul lor cu dragoste și însuflețire. Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Leontin Sălăjan, Maxim Berindei, Ilie Verdeț, Vasile Vilcu și Manea Mănescu sînt în fața poporului. Poporul legendarei păduri a Sarului, iubii conducătorii de partid și de stat sînt primiți de mii și mii de oameni veniți de pe toate meleagurile regiunii. După o scurtă pauză oaspeților li se oferă piine coaptă la tîst și se îndreaptă spre Oboga.

În pădurea Sarului, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre Craiova. Pretutindeni, mii și mii de oameni i-au întîmpinat pe oaspeți cu flori, cu bucurie și cu cântec. La porțile Craiovei, în vechea cetate a Baniilor, în care secole de istorie și-au pus înfăptuirile prezentului nostru socialist — ca simbol al înfăptuirii politicii partidului de industrie socialistă — domină zarea marile clădiri din oțel și sticlă ale Uzinelor „Electroputere”.

În fața unei mașini deschise, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica și Alexandru Drăghici răspund aclamațiilor și salutului rostit de zeci de mii de oameni ai Craiovei.

În convorbirea avută la sediul Comitetului regional de partid și de stat și de stat vizitează o expoziție cu caracter documentar oglindind realizările economice și culturale din regiunea Oltenia.

În fața centrală a orașului Craiova. Zeci de mii de oameni de toate vîrstele, muncitori ai tinerelor industrie, profesori, studenți, artiști, sînt în fața „Electroputere” și Combinatului electric de termoficare. În fața marelui edificiu central electric de termoficare și întreprinderi de prefabricate, profesori și studenți ai institutelor de învățămînt superior din Craiova, tineri, pionieri, au venit să-și mulțumească și încrederea neștrămutată în politica noastră, pusă în slujba intereselor patriei, ale poporului.

În cuvîntul la această mare adunare populară, tovarășii Nicolae Ceaușescu, după ce a mulțumit cetățenilor pentru caldă primire făcută, a trecut în revistă realizările în regiunea Oltenia în anii socializării și a prezentat un tablou al obiectivelor economice și sociale stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului. În regiunea Oltenia vor fi construite noi întreprinderi industriale, va lua o puternică dezvoltare industria carboniferă. În 1970, în industria Olteniei, vor lucra alte zeci de mii de noi muncitori.

În cuvîntul la această mare adunare populară, tovarășii Nicolae Ceaușescu a amintit că țării îi revine îndatorirea de a realiza un program de irigații. Anul acesta ați irigat în cooperativă 16.000 ha, dar față de posibilitățile Olteniei țara este o suprafață mică. Pînă în 1970 va trebui să se realizeze mult mai mult.

Conducătorii de partid și de stat vizitează Uzinele „Electroputere” — marea cetate a construcției de mașini. Oaspeții se opresc la locurile de muncă, discută cu muncitorii, cu specialiștii. Fabrica de locomotive electrice, pe care oaspeții o vizitează în continuare, reprezintă una din cele mai noi și prestigioase întreprinderi ale industriei românești. Făuritorii puternice locomotive de 2.100 CP salută cu căldură, de la locurile lor de muncă, pe oaspeți. De la cele 8 locomotive Diesel-electrice, făurite în anul 1960, cifra producției înregistrează astăzi o locomotivă la fiecare 3 zile.

În fața Uzinelor „Electroputere” oaspeții se îndreaptă spre centrul orașului, oprindu-se în fața Universității. Oaspeților dragi li se prezintă macheta dezvoltării orașului care indică locurile de amplasare a viitoare întreprinderi, instituții social-culturale, artiere de locuințe. Vechi monumente specifice regiunii — Casa Băniei, Hanul Hurezului, Fîntîna carilor — vor fi integrate în viziunea orașului modern. Urmează apoi întîlnirea cu intelectualii din localitate, profesori, oameni de știință, artă și cultură, artiști.

În fața aclaamațiilor sălii, ia cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Orbitorul arată că orașul Craiova este un centru important în istoria patriei noastre și în istoria științei culturale românești. E de înțeles mîndria oltenilor pentru faptul că aici s-au născut Theodor Aman, Constantin Brîncuși, oameni de știință ca Țițeica, Iliuș și alții care au dus renumele României peste mări și țări.

Recutul acesta obligă pe cei de astăzi să se străduiască pentru a fi la înălțimea tradițiilor, să ridice o treaptă superioară a activității culturale-științifice. Ocupîndu-se de modul în care se desfășoară activitatea cultural-artistică în Oltenia, de tradițiile artistice ale regiunii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reamintit să se acorde o atenție deosebită acestei activități. Vă este cunoscut — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — că cei mai buni poeți și scriitori ai noștri sînt cei care au studiat și s-au inspirat din arta

În vizită la Uzina chimică Pitești

populară, din folclorul românesc. Prin aceasta ei au devenit și făuritori ai literaturii și limbii române literare, au rămas și vor rămîne nemuritori în istoria culturii noastre.

Oaspeții au vizitat apoi liceul teoretic „N. Bălcescu” una din cele mai vechi instituții de învățămînt din țară, fondată în urmă cu 140 de ani.

În fața Teatrului Național se încinge o imersă horă. Conducătorii de partid și de stat se prind în horă. În 1848, pe acest loc evocator, a fost citită Proclamația de la Islaz iar cîțiva ani mai tîrziu s-a jucat pentru prima dată în Oltenia „Hora Unirii” imortalizată în celebra pinză a lui Theodor Aman.

După un scurt popas în comuna Goicea Mică, oaspeții au vizitat, în cursul după-amiezii de duminică, C.A.P. Goicea Mare. Aici conducătorii de partid și de stat vizitează sectorul legumicol, o vastă grădină de 70 ha care aduce cooperativei venituri de circa 4 milioane lei anual.

Oaspeții se îndreaptă spre frumosul parc al comunei unde se află stadionul sportiv și teatrul de vară, construcții care constituie o mîndrie pentru oamenii din Goicea Mare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează un scurt cuvînt țăranilor cooperatori din Goicea și din comunele vecine — miilor de oameni adunați în parc.

În cea de-a doua zi a vizitei în regiunea Oltenia, conducătorii de partid și de stat au fost oaspeții oamenilor muncii din raioanele Turnu-Severin, Strehaia și Gorj.

...Turnu-Severin. Oaspeții vizitează marea șantieră al sistemului hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, unul dintre cele mai importante obiective ale cîncinului. Mii de oameni aclamă îndelung pe conducătorii de partid și de stat. Panorama impresionantă a șantierului este examinată de oaspeții de la înălțimea unei platforme de beton a unui viitor viaduct.

La sfîrșitul vizitei a avut loc un însuflețit miting.

Hidrocentrala de la Porțile de Fier pe care o construim împreună cu tovarășii iugoslavi — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — are o importanță deosebită pentru țările noastre în asigurarea energiei electrice necesare industrializării și, în general, economiei celor două țări. În același timp ea asigură îmbunătățirea circulației pe Dunăre, în avantajul tuturor țărilor care folosesc această cale de transport. Această lucrare reliefează capacitatea inginerilor noștri și a inginerilor iugoslavi și demonstrează ce roade minunate pot da relațiile de colaborare frățească între două popoare prietene.

Sînt vizitate apoi Uzinele mecanice din Turnu-Severin.

Ultimele momente ale șederii în orașul Tr. Severin conducătorii de partid și de stat le-au rezervat vizitării nepieritoarelor vestigii ale unui glorios trecut, aflate în cadrul Muzeului zonei Porțile de Fier.

Oaspeții se opresc în fața pilonilor marelui Pod al lui Traian, construit de Apolodor din Damasc în intervalul dintre cele două războaie dacice, ca și în fața ruinelor fostului castru roman de aici.

Părăsind Turnu-Severin, coloana de mașini se oprește la Strehaia, în dreptul minăstirii — cetate cu același nume.

...După un scurt popas la Corcova, unde lucrătorii gospodăriei de stat au organizat o expoziție viticolă prezentînd medaliile de aur și de argint obținute la concursurile internaționale, călătoria continuă pe valea Motrului spre bazinul minier creat în anii planului șesenal pentru a pune în valoare bogatele resurse de lignit din această parte a Olteniei.

Coloana de mașini urcă spre spectaculoasele chei ale Motrului, fierăstruite în munți. La cotul muntelui, lângă Apa Neagră, un han, tradițional loc de po-

pas. Apoi valea se deschide larg, parcă și munții s-au dat la o parte ca să făurească această cîmpie a Padeșului, unde acum 145 de ani s-a ridicat chemarea lui Tudor Vladimirescu.

Conducătorii de partid și de stat se opresc, întîmpinați de uralele celor prezenți. Oaspeții sînt primiți, după datină, de unul dintre bătrînii din comună:

„Iubite tovarășe Ceaușescu, iubii oaspeți, spune el, sînt fericit că oamenii acestor meleaguri de unde a pornit Tudor Vladimirescu în fruntea poporului pentru izbăvirea neamului, m-au ales pe mine să vă urez bun venit. Mă cheamă Tudor Vladimirescu și sînt strănepotul slugerului din Vladimiri. Vă întîmpinăm cu piinea din holdele noastre, cu sare din munții noștri”. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat strîng mîna vajnicului strănepot al marelui pandur. Oaspeții se îndreaptă apoi spre obeliscul lui Tudor. Fanfara intonează acordurile solenne din oratoriul „Tudor Vladimirescu”.

Sulul de pergament pe care sînt scrise, cu slova veche, cuvintele înălțătoare Proclamației de la Padeș este dat în dar secretarului general al partidului, ca un mesaj al trecutului nostru eroic de luptă.

De aici, de lingă obeliscul lui Tudor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat mehedintîenilor, urmași ai marelui viteaz, o înflăcărată cuvîntare.

...De la Padeș, conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre Tismana. De aici, coloana de mașini pornește spre Tirgu-Jiu. Oaspeții vizitează fabrica de ciment și var și stațiunea experimentală hortivitică Birșești. La intrarea în orașul Tg. Jiu, vechi tîrg ale cărui rădăcini istorice coboară pînă la Litovoii, oaspeții sînt întîmpinați de uralele entuziaste ale mulțimii. Conducătorii de partid și de stat se îndreaptă spre poarta de artă a acestui oraș — dăltuită de mîna lui Brîncuși. Pe aleea străjuită de scaune țărănești tăiate în piatră de mîna aceluiași creator, oaspeții poposesc la vestita „Masă a familiei”. Oaspeții pornesc apoi spre cea mai frumoasă piesă a acestui ansamblu, Coloana Infinitului. În ultimul an s-au făcut importante lucrări de restaurare, printre care metalizarea Coloanei.

La ieșirea din Tg. Jiu, popas de reculegere pe locul unde se afla între anii 1943—1944, lagărul deținuților politici antifasciști, al comuniștilor. Cu emoție, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici și ceilalți conducători de partid și de stat se opresc, într-o clipă de reculegere, în fața plăcii memoriale, care evocă pilda de bărbăție și eroism a comuniștilor.

În drum spre Craiova, întîlnim vechi așezări trezite la viață, noi centre ale industriei noastre. La Rovinari — nume nou pe harta industrială a Olteniei și a țării, unde se află marea exploatare carboniferă de extracție la zi — minierii din schiburile libere au venit cu familiile lor să-și salute pe oaspeți. La Văduleii, Cioboi, Bilteni — important centru al schelelor petrolifere din Gorj — la Cilibii, Peșteana-Jiu, Olari, Plopșor, Filiași, țăranii cooperatori în veșminte de sîrbătoare fac o nesfîrșită alee a entuziasmului, care ține pînă la poarta Craiovei, la Combinatul chimic de la Ișalnița, de unde pornesc spre ogoare mii de tone de îngrășăminte.

Urmează vizitarea combinatului. În seara zilei de 13 iunie, conducătorii de partid și de stat s-au întîlnit cu activul de partid al regiunii.

Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunile Argeș și Oltenia a constituit o puternică manifestare a dragostei și recunoștinței față de partid a oamenilor muncii de pe aceste meleaguri care s-au angajat să-și sporească eforturile pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea, pentru continua înflorire a patriei noastre socialiste.

Răspundem
cititorilor

„VINO VATUL“ — ACIDUL LACTIC

■ Mai mulți cititori ai revistei noastre printre care P. Vasile din Răucești-Bacău, Gh. Stan din Slobozia-București, Maria Albu din Valea Mare-Argeș și alții, ne întreabă cum se explică mișcările pe care le fac uneori cei decedați?

■ Pentru lămurirea acestui fenomen ne-am adresat tov. acad. Eugen A. Pora, profesor emerit care ne scrie următoarele.

Se întâmplă uneori ca cei care priveghează un mort să vadă cum acesta își mișcă pleoapele, o mână, un picior etc. Acest fenomen a îngrozit din timpuri străvechi pe cei care l-au văzut, dînd naștere la o mulțime de credințe deșarte. Unele din aceste superstiții mai dăinuie și astăzi printre cei care nu cunosc explicația științifică.

Cum explică oamenii de știință acest fenomen?

Azi se știe că la baza contracțiunii musculare stă, printre alte substanțe, și glucoza (zahăr de cartofi) care se depozitează, din alimente, în ficat sub formă condensată de glicogen. Din ficat glicogenul se transformă în glucoză care e luată de sine și dusă la mușchi. Aci, glucoza e sfărîmată de fermenți și pină la urmă e transformată în acid lactic, bioxid de carbon, apă și energie. Cu această energie se întreține contracțiunea musculară.

La cei decedați inima nu mai bate, respirația a încetat și circulația singelui e oprită. Fermentii care se găsesc în mușchi continuă, însă, în mod dezordonat, să sfâr-

rime glucoza prezentă în țesuturi. În urma acestui proces apare acid lactic, care însă nu mai e oxidat, din cauza lipsei oxigenului. Acidul lactic se acumulează și mușchiul se acidifică. Fibrele lungi ale mușchiului, alcătuite dintr-o proteină specială numită miosină, se umflă cu apă în prezența acidului lactic, își măresc diametrul lor transversal și în consecință se scurtează. Acest proces se desfășoară încet, dar el poate face ca anumiți mușchi ai celor încetați din viață să se scurteze și să tragă după ei oasele de care sint legați. Astfel se pot produce „mișcări“ ale mîinilor, picioarelor, fălcilor etc.

Datorită acidului lactic ce se formează după moarte în mușchi, aceștia se întăresc și trupurile înțepenesc. Apariția acestui fenomen poate fi uneori mai rapidă, alteleori, mai încetă.

Nu toți mușchii înțepenesc odată, fiindcă nu în toți mușchii se petrec aceleași fenomene biochimice. De obicei, în mușchii lungi (cum sint ai brațului, ai gambei) acidul lactic apare mai încet decît la mușchii lași și groși. Căldura din camera în care se

priveghează, determină apariția de acid lactic și în mușchii lungi și de asta se întâmplă ca în timpul nopților, cînd în cameră ard luminări și oamenii povestesc fel de fel de întâmplări, să se constate că mîna de pe pieptul celui decedat începe să se ridice încet, spre groaza celor prezenți.

Toate aceste lucruri nu au nimic miraculos. Ele se produc și la animale. Un vînat, obosit prin a lergare îndelungată, înțepenește aproape imediat, din cauza acumulării de acid lactic prin oboseală mare, care o dată cu moartea produce umflarea și întărirea mușchilor. Într-o oboseală puternică omul are „febră musculară“ tot din cauza acumulării unei cantități anormale de acid lactic, care se oxidează pe rînd, dar care poate provoca unele deformări dureroase de structură musculară.

Întărirea și înțepenirea mușchiului nu ține prea mult. După un timp cel încetat din viață se „înmoaie“. Aceasta se datorește faptului că umflarea mușchiului în prezența acidului lactic a dus la crăparea membranelor lui și o dată cu aceasta înțepeneala dispare.

Iată deci că „mișcările“ celor decedați nu au nimic miraculos. Ele nu sint „semne“ ale lumii de dincolo, ci rezultat al fenomenelor chimice ce au loc în mușchi.

Sfatul medicului

Toxiinfecțiile alimentare

Bolile cunoscute sub această denumire se întîlnesc, mai ales, în sezonul cald. Ele sint pricinuite de o serie de microbi — salmonelele, stafilococul enterotoxic, bacilul botulinic — sau de toxinele (otrăvurile) acestora, introduse în organism o dată cu consumarea alimentelor.

Salmonelele s-au izolat din carnea de porc, de pasăre, de vită, de pește; din lapte și produse lactate; din ouă și preparatele de ouă — în special ouăle de rață. Contaminarea alimentelor se face fie prin produsele animalelor bolnave, fie prin nerespectarea regulilor de păstrare a alimentelor, în care caz ele sint contaminate prin intermediul muștelor, a șoarecilor sau a șobolanilor. Boala apare cam la 24-36 ore după consumarea alimentului infectat și începe cu grețuri, vărsături, crampe abdominale, diaree, dureri de cap, temperatură, stare generală proastă.

Stafilococul enterotoxic infectează în special laptele, smîntina, frișca, iaurtul, crema din prăjituri. Consumarea unor astfel de alimente dă loc la îmbolnăviri foarte grave.

Bacilul botulinic contaminează mai ales conservele de legume sau pește. Boala apare la foarte scurt timp (1-2 ore) după consumarea alimentului infectat. Bolnavul are grețuri, vărsături, dureri abdominale, scaune diareice, salivă abundentă. La intoxicațiile alimentare botulinice poate să apară și dilatarea pupilelor, turburări la înghițire, senzații de gură uscată, opeală, tulburări de vorbire.

Cînd una sau mai multe persoane care au consumat același aliment prezintă tulburări gastrointestinale la scurt timp după masă, este recomandabil să se prezinte fără întîrziere la medic pentru a se aplica un tratament precoce și pentru a se putea lua măsuri de împiedicare a extinderii îmbolnăvirilor.

Toxiinfecțiile alimentare pot fi prevenite dacă se respectă, cu strictețe, unele reguli de igienă. Așa de pildă nu este bine să se consume carne provenită de la animale tăiate clandestin, deoarece, adeseori, aceste animale sint purtătoare de microbi. Sint interzise prepararea și consumarea unor alimente alterate, care pot conține toxine microbiene rezistente la fierbere. Ouăle de rață să nu se consume decît după ce au fost fierte timp de cel puțin 15 minute, deoarece acestea pot fi contaminate cu unii microbi — în special salmonele — chiar și atunci cînd sint proaspete. La prepararea de maioneze și prăjituri cu cremă se recomandă să se folosească numai ouă proaspete și să se evite ouăle de rață.

Este bine, mai ales în anotimpurile călduroase, ca alimentele gătite să fie consumate în cel mult 2-3 ore de la preparare. Ele pot fi păstrate pentru masa următoare numai cu condiția ca să fie ținute la rece și în vase acoperite.

Dr. Pavel ATANASE
medic specialist în boli
infectioase

MICĂ ENCICLOPEDIÉ AGRICOLĂ

CARTOFILIN. Preparat chimic care se folosește la împiedicarea încolțirii cartofilor. Tratamentele tuberculilor se face prin stropire, o dată toamna la depozitare și a doua oară, primăvara pentru a împiedica încolțirea cartofilor fotosiși pentru hrană.

CISTICERCOZĂ. Boală parazită, numită în popor mărăriche. Se întîlnește la vitele cornute și la porci. Boala este provocată de larva teniilor, numită cisticerc, care se fixează în mușchi și chiar în creier.

CIUPIT. Operație care constă în ruperea virfului lăstarilor, în preajma înfloritului plantelor, cu scopul de a opri, temporar, creșterea acestora și de a dirija seva către flori, ajutînd astfel fructificarea. Ciupitul se practică la vița de vie etc.

CIRNIT. Operație care constă în îndepărtarea virfului tulpinii și lăstarilor la vița de vie, la bumbac, ricin, alune de pămînt etc. La vița de vie, cirnitul se face pe porțiunea ultimelor 6-9 frunze, atunci cînd strugurii intră în pîrgă. Scopul cirnitului este de a dirija seva spre fructele care încep să se coacă.

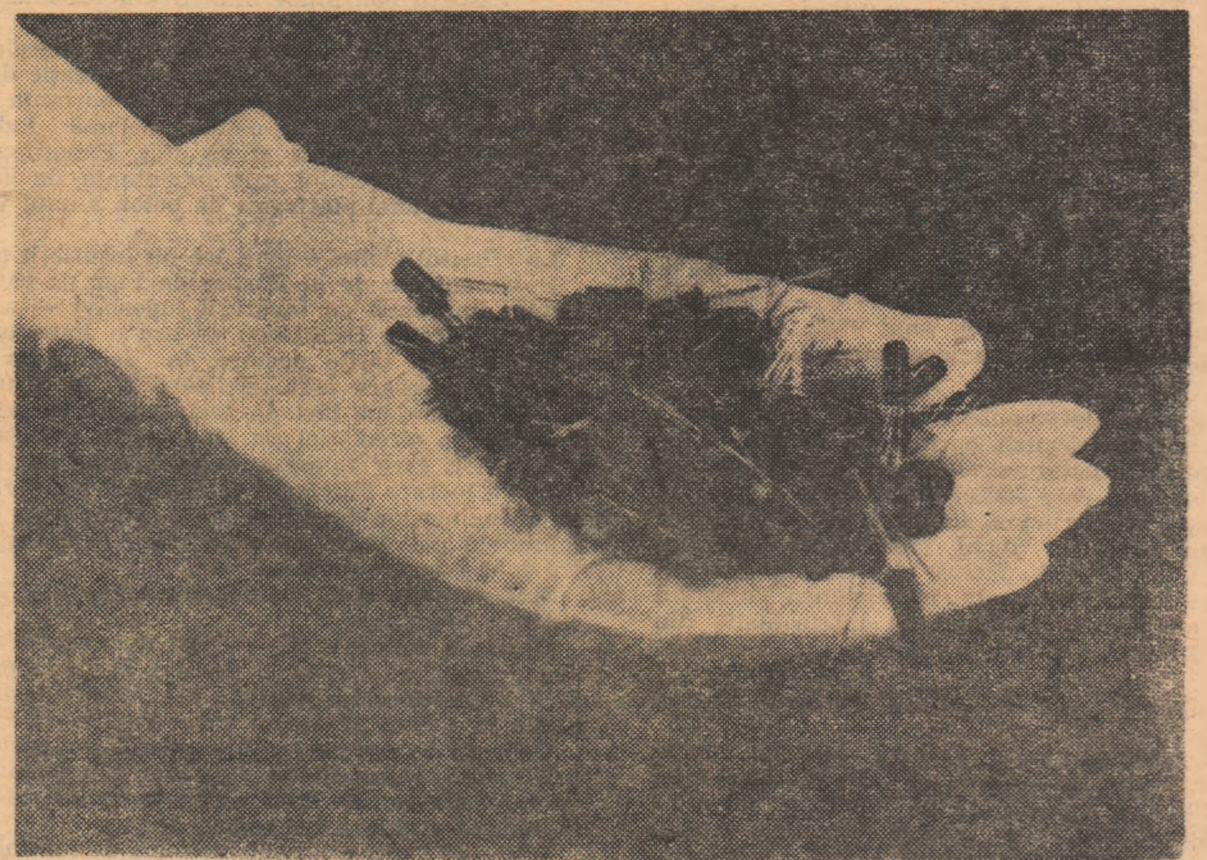
CLOROFILĂ. Substanță verde care colorează frunzele și alte organe ale plantelor. Are rolul de a absorbi energie luminoasă, de a o reține și de a o transforma în energie chimică. Cu ajutorul clorofilei, plantele pot produce substanțe organice din substanțe minerale. Clorofila conține magneziu.

CLOROPICRINĂ. Lichid toxic incolor sau slab gălbui. Cloropicrina este folosită la combaterea insectelor din depozite și la distrugerea rozătoarelor de cîmp.

CLORODANUL. Lichid viscos, de culoare galbenă, insolubil în apă. Se folosește la combaterea furnicilor, muștelor, țințarilor și viermilor de sîrmă. Nu este toxic pentru om.

CLOROZĂ. Boală la plante care se manifestă prin decolorarea frunzelor. Se cunosc mai multe feluri de cloroză: cloroză climatică, ce apare primăvara ca efect al temperaturilor și a umidității excesive, cloroză calcară, determinată de excesul de calcar din sol etc.

COMPOST. Ingrășămint de natură organică care rezultă în urma fermentării încete a diferitelor resturi de plante și de animale în amestec cu substanțe minerale (cenusă). Compostul se folosește în legumicultură, numai după ce a căpătat un aspect pămîntos.

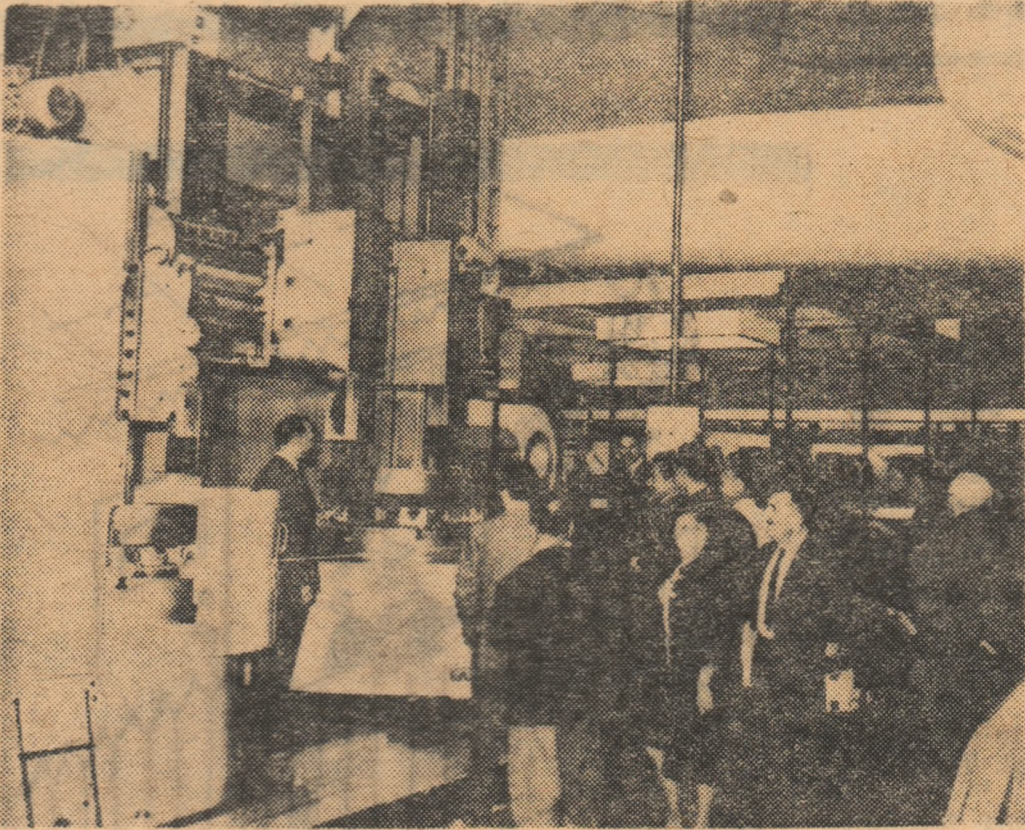
Cine nu cunoaște micile cutii care, prin simpla răsudire a unui buton ne permit să ascultăm programele de radio, fie că sintem acasă, la plimbare sau în excursie! Acest lucru a fost posibil datorită întrebunțării în construcția aparatelor de radio a tranzistorilor.

Avantajele mari pe care le are folosirea tranzistorilor în locul lămpilor de radio sint evidente. Aceasta face ca ei să fie folosiți nu numai la construirea aparatelor de radio ci și la construirea unor aparate tot mai mici de televiziune, la sistemul de aprindere al autovehiculelor etc.

În fotografie: Numai cu tranzistorii care încap într-o singură mîna se pot construi zeci și zeci de aparate de radio.

Foto: V. BÎRCĂ

O parte din pavilionul românesc la Tîrgul Internațional de la Paris.

SEARĂ ROMÂNEASCĂ LA ROMA

Cînd ești departe de țară, dorul de ea te însoțește pretutindeni. Coroana de soare de pe fruntea Carpaților, briul de flori și verdețea de la poalele munților, clinchetul de cristal al piraielor, legănatul unduitor al holdelor sub adierea ușoară a vîntului sînt imagini pe care nu le poți uita.

Pe malurile Tiburului, Senei, Tamișei sau în îndepărtata Americă, cei plecați din țară se gîndesc cu emoție la locurile dragi ale copilăriei, la mingierile duioase ale mamei, la poveștile spuse iarna, la gura sobei.

Frumos este tangoul, dar hora jucată cu picioarele scufundate în iarbă este neîntrecută, iar acordurile chitarelor electrice, ale saxofoanelor și trompetelor nu pot egala pe cele ale naiului, cimpoiului sau cobzei. Imaginea serilor petrecute la nunți sau sezători, unde veselie făcea casă bună cu un păhărel de vin de Cotnari sau de Odobești revine și ea adesea în amintirea celor stabiliți în afara hotarelor țării.

Iată doar cîteva aspecte ale icoanei purtate în suflet de compatrioții noștri, care, oriunde s-ar afla, sînt bucuroși să refacă măcar un cîrmei din imperiul amintirilor, sînt dornici să vorbească și să asculte graiul strămoșesc.

În bătrîna Romă, mulți dintre cei care s-au născut, au copilărit sau au locuit un timp mai îndelungat pe coamele Drăgășanilor, pe Valea Prahovei, Oltului sau Dimboviței s-au întîlnit într-o zi de aprilie pentru a-și depăna amintirile.

Am vizionat, împreună cu cei prezenți, filmul românesc „Florile orașului meu”. Mi-am dat seama că reîntîlnirea, fie și prin intermediul imaginilor cinematografice, cu Bucureștii de astăzi, le-a produs unora emoții, altora lacrimi, iar celor care nu l-au văzut de mult, dorința de a-l revedea.

Cînd lumina s-a revărsat în sală, iar acordurile pianului, sub impulsul degetelor îndeminate ale prof. Paola Caffarella, au început să coboare din înălțimea Rarăului, din foșnetul pădurilor de fag și clinchetul izvoarelor, „Balada” lui Ciprian Porumbescu, șuvoi de gînduri se îndreptă spre țară, spre frumusețile ei. Melodiile lui Enescu au adus cu ele mireasma busuioacului de sub grindă, miros de iasomie împletit cu parfum de garoafă, au adus aici sufletul curat al poporului, aidaoma aerului ozonat al pădurilor carpatine.

Piese folclorice, prelucrate de Sabin Drăgoi și Marțian Negrea, cum sînt „Alunelul”, „Briul”, „Fusul”, au reamintit de inflăcăratele hore și bătuțe românești, de portul nostru național ale cărui podoabe se pot compara cu inșeși florile de pe cîmpurile țării, care le-au inspirat.

După concert, am discutat cu interpretă care a concertat în mai multe țări din Europa, fiind și laureată a unui concurs de la Geneva. Amabila interlocutoare mi-a spus, printre altele:

„Deși am plecat din țară de mic copil, după cum vedeți vorbesc românește, mama fiind aceea de la care învăț indeosebi această limbă. La asemenea reuniuni vin cu multă plăcere, deoarece aici îmi completez cunoștințele de limbă română, am prilejul să discut despre frumusețile țării, despre arta și cultura poporului român, aflu despre noile realizări din România. Sper că în septembrie voi concerta în România și cu această ocazie voi cunoaște mai bine și țara”.

În timpul mesei, de la care n-au lipsit cîrnăciorii oltenesti, mititeii și sarmalele cu mămăliguță, s-au înfiripat discuții care de care mai interesante. Unii invitați explicau consoartele specificul bucătăriei românești, alții, în fața unui pahar de țuică sau vin, își depănau amintirile...

Cei care n-au văzut țara de mai multă vreme se interesau la cei care au vizitat-o recent despre locurile cunoscute, despre prieteni comuni. Transformările care au loc în țară, fața nouă și întinerită a orașelor și satelor noastre au constituit un capitol important în discuții. Alți invitați ascultau programul de muzică populară, care departe de patrie pare mai duioasă, mai pătrunzătoare.

Am întîlnit la această reuniune românească de la Roma compatrioți ce purtau în ochi lacrimi de bucurie și dor; unii au fost în țară și vor veni din nou; alții, pînă în prezent n-au venit, dar vor veni în curînd. Toți păstrează însă, în suflet, amintiri de neuitat: copilărie, tinerețe, prietenii legate în cursul anilor.

În seara aceea, trecînd prin dreptul Columnei lui Traian și privind-o încă o dată, am înțeles și mai bine semnificația basoreliefului de acum 1800 de ani. La lumina pală a lunii am parcurs cu ochii drumul oștilor romane prin Dacia Felix, căutînd imagini cunoscute drumeților de astăzi. De aci, sub impresia discuțiilor cu unii compatrioți, „îndul m-a purtat spre Sarmisegetuza sau Cetatea Sucevei, spre Voroneț sau Cozia, spre povirnișurile plate ale Harghitei sau crestele abrupte ale Bucegilor — așa cum se văd ele de la Piriul Rece —, la floarea reginei de pe Rarău sau liliacul de la Ponoare, folosit ca talisman.”

Departe de țară, compatrioții noștri se gîndesc deseori la ea, iar în clipe de odihnă împărtășesc și altora imaginea frumuseților României și noblețea sufletească a locuitorilor ei.

Victor ȘERBAN

Poșta redacției

EUGEN GHINEA — comuna Bărgăoani, raionul Piatra Neamț.

În scrisoarea dumneavoastră vreți să vorbiți despre organizarea muncii culturale în timpul liber al țăranilor cooperatori. „În acest scop — relatați în continuare — pe lângă alte acțiuni au fost planificate din timp mai multe excursii pentru cunoașterea orașelor din regiunea noastră și alte regiuni, a obiectivelor industriale, a muzeelor, a expozițiilor din aceste orașe, a locurilor istorice și pitorești, a unor spectacole artistice și întîlniri de fotbal de categorii superioare”.

Și, după această introducere, ne informați că 228 de țărani cooperatori au fost în excursie la Iași precum și în alte părți ale țării. Din păcate, în corespondența dv., sînt redat numai numele localităților vizitate și faptul că membrii cooperativelor au asistat la un meci de fotbal.

Ar fi trebuit să spuneți ceva despre cele văzute de ei, declarații ale lor despre excursie, impresii în legătură cu cele constatate. Cititorii revistei noastre ar fi aflat, astfel, ceva despre frumusețile văzute de ei, despre realizările obținute de regimul nostru.

De asemenea, în legătură cu celelalte probleme de care amintii

în informația trimisă revistei, erau necesare unele precizări și aprofundări.

Vă rugăm să ne mai scrieți. Ce-ar fi dacă ați încerca un reportaj?

PETRU BOTAȘIU — comuna Grăniceri, regiunea Crișana.

De fapt, ne-ați trimis un extras din procesul-verbal de ședință, din care pot fi scoase unele date pentru un articol ori pentru o informare mai largă.

Dumneavoastră, în alte rînduri, ne-ați trimis materiale bune și interesante nu numai în ce privește datele, ci și redactarea lor. Vă rugăm scrieți despre frumusețea acelor locuri, despre oameni și despre realizările lor, arătînd cum muncesc și trăiesc ei, cum înlătură lipsurile pe care le întîlnesc în cale. Ce frumos ar fi fost, de pildă, dacă ați fi relatat cîteva aspecte din munca deputaților: Lucia Nicodim, Ștefan Tolan și Ana Leist, nu simple cifre.

CONSTANTIN FRÎNCU — comuna Făcăieni, raionul Fetești.

Ca și tovarășul Botașiu, ne-ați trimis un fel de dare de seamă. Încercați să ne trimiteți unele aspecte și date concrete, fapte ale oamenilor care lucrează în sectorul difuzării cărții la sate, precum și în alte domenii.

Țărani chinezi din provincia Heilungkiang muncind cu însuflețire la întreținerea culturilor de soia

FELURITE

● Populația globului pămîntesc a crescut în ultimul timp cu 65—70 milioane de oameni în fiecare an. Aceasta înseamnă, în medie, circa 190 000 de oameni pe zi, 8 000 — pe oră, 130 — pe minut, 2 — pe secundă.

● Farul din Trave-münde (R. F. Germană) are o înălțime de 35,08 m. El a fost construit în 1539 de niște zidari olandezi, care nu au folosit schele la această clădire.

● În lumea animalelor, recordul la săritură este deținut de antilopa cu labe negre, care sare peste 12 m. La alergare întîietatea aparține ghepardului (112 km pe oră — pe o distanță de 90 km), iar la înot — peștelui spadă (100 km pe oră).

● Pe cursul fluviului Amazoanelor s-au descoperit 235 de triburi de indieni.

● În unele regiuni din Etiopia, marcajul turistic se face într-un chip original. Se înnoadă, din loc în loc, copacii tineri.

● O cometă observată în anul 1744 avea șase cozi.

● O plantă de roșii din grădina cultivatorului Myron R. Griffey din Jeanesville (S.U.A.) a crescut pînă la 4 metri.

TUDORICĂ

Comuna e atrăgătoare și frumoasă. Înainte cu ani nici gând să aibă înfățișarea de astăzi. Singurul lucru la care te uitai erau gropile din mijlocul satului. Niște gropi de toată frumusețea. E drept că nu prea se observau ele fiindcă erau acoperite cu noroi, dar cind vreo căruță avea norocul să nimerească în plin, nu mai ieșea de acolo decît în trei roți și o osie. Iar cel ce conducea caia arăta ca ieșit de la baia de nămol de la Techirghiol. Dar ce și-au spus oamenii? De ce să profilăm comuna noastră pe linie antireumatică cu nămol la îndemînă, cind pentru asta există stațiuni speciale? Noi avem alt specific.

Zis și făcut! Cum ar veni adică, azi au zis și pînă într-o lună au făcut. Și au așternut, prin muncă patriotică, un drum de-a lungul satului de țî-era milă să calci pe el. Ca-n palmă. Și fiindcă un asemenea drum musai să aibă și pe margini priveriști care să-ți încinte

ochii, au prins oamenii a sădi pomi. Iar printre ei, ca să nu se plictisească pomii singuri, au ridicat un cămin cultural.

V-am povestit aceste câteva episoade pentru ca să vă dați seama ce sămînță de oameni trăiesc aici în comună! Unul și unul! Oameni de ispravă!... Unde e nevoie, pun umărul. Și nu numai atît, fiindcă doar cu umărul nu faci mare scofală. O dată cu umărul pun ei și hîrlețul, și sapa, și cărămizile și prundișul...

Singur nea Toader e mai deosebit ca ceilalți. Și el se bucură de cămin, și lui îi place drum pietruit, și pe el îl încintă un podeț reparat. Numai că pe el îl bucură, îi place și-l încintă toate astea abia după ce sînt gata. Pînă atunci nu-l vezi, nu-l prinzi.

— Toadere — i-au spus într-un rînd oamenii — s-a cam lăsat pe alocuri drumul... vino să ne dai și tu o mînă de ajutor!

— De ce numai una? Că doar mămuca m-a născut

cu două mîini! Dar nu vă pot ajuta săptămîna asta. Vă ajut săptămîna viitoare. Miercuri, joi și vineri am crize de gută.

— Păi săptămîna viitoare o să fie treaba gata!

— Zău? Halal oameni! Mă mîndresc cu voi!... Atunci o să vă sprijin cu alt prilej...

A trecut ce a trecut și iar l-au luat sătenii cu binișorul:

— Toadere, mîine spoim căminul cultural. Te așteptăm și pe tine.

— Așteptați-mă, fraților! Și l-au așteptat... două săptămîni. Oamenii s-au cam supărat:

— Nea Toadere, ziceai să te așteptăm. De ce n-ai venit?

— Păi dacă veneam însemna că nu mai trebuia să mă așteptați. Și mie nu-mi place să vă fac greutăți! Încerca el să iasă basma curată cu o glumă.

Numai că o glumă mai strașnică i-a pregătit brigada artistică a căminului.

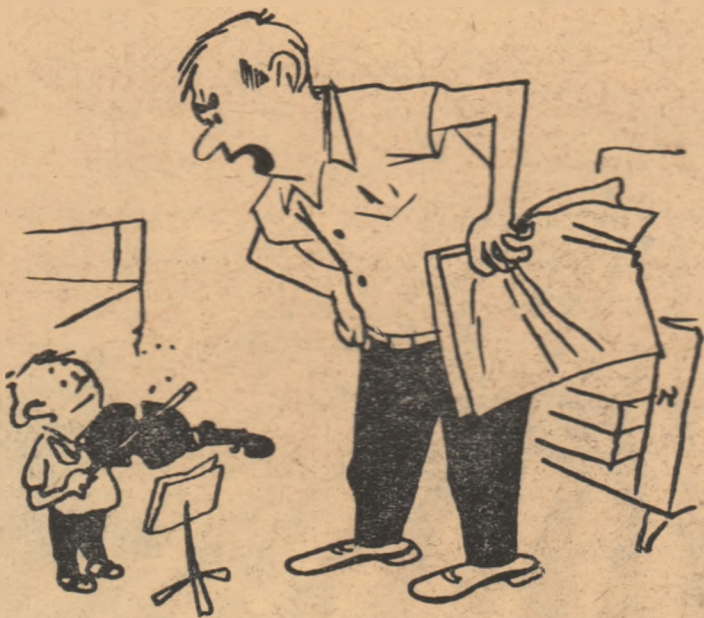
Într-o duminică seara, cind sala era plină și se lăfăia nea Toader în rîndul întii alături de niște neamuri sosite de departe, a apărut brigada pe scenă și i-a zis un cîntec vesel de l-a întors pe dos pe nea Toader de parcă i-ar fi zis un cîntec de jale: „— Vino Toader de ne-ajută! / — Aș veni da-s plin de gută... / — Să ne-ajuti la drum măcar. / — Nu pot peste șanț să sar... / — Și atunci cind ai veni? / — Cam prin anul 2000...”

După spectacol, nea Toader, mai galben ca de obicei, s-a prezentat la directorul căminului:

— Tovarășe director, am o propunere.

— S-o auzim!

— Dacă o mai fi nevoie, spoiesc eu căminul pe afară, dar să nu mă mai spoiti voi pe dinăuntru. Pe scenă adică.

— Puișor, n-ai vrea să te duci afară și să te joci cu mingea?

(Din „Berliner Zeitung“)

I. AVIAN

MELCUL ȘI RACUL

Din unda străvezie-a unui lac, Scosese-n sus mustața un nătărău de rac Și o plimba spre maluri in chip de periscop După un melc cu casa cît un dop:

— „Sărmane, zise racul, așa te vād mereu, Prin valurile vieții mișcîndu-te cam greu: De m-ai lua pe mine un timp ca antrenor Iuteala lui Ahile țî-aș pune in picior!”

Melcut, nici una-două, nu se codi de fel Și deveni îndată docil învățacel. Chiar lăudînd „maestrul” că-l face mai vioi Și că-l deprinde gratis să umble și... 'napoi! Nici nu si-ățise melcut, cind se trezi tehuil. Cum peste rac plonjează și-n foarfecele lui!

Nu-l învățase nimeni dictonul ăsta cert: Că-n rac te poți increde, doar cind e bine... tiert!

Mihail COSMA

NORD—SUD

Santo Dominic și cu Andraș sînt frați. Tatăl lor le-a lăsat moștenire o casă în comuna Sintana de Mureș pe care le-a împărțit-o frățește, juma-juma. Lui Santo i-a revenit partea dinspre sud iar lui Andraș cea dinspre nord. Și din cauza punctelor cardinale, Andraș vine acasă, seară de seară băut.

— Măi Santo, frate-miu... ba nu, dușmanul meu, dă-mi soarele.

— Du-te și te culcă.

— De ce la nord?

— Ca să-ți răcorești mintea înfierbințată.

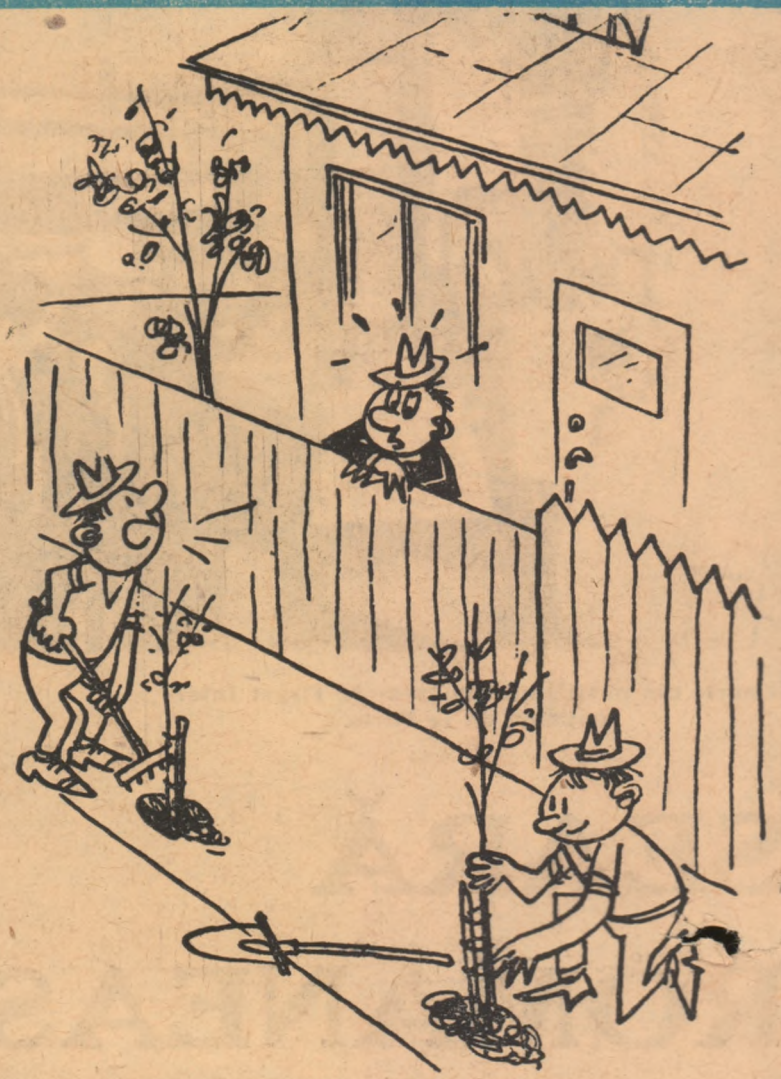
— Da' la tine de ce e mai cald?

— Căldura sufletească!

— Ba eu am mai multă căldură sufletească. Tu știi cite grade am eu acum în mine? 45 de grade — coniac trei stele.

Și seară de seară, Andraș se cinstește cu o asemenea „căldură sufletească” ce-i dă sămînță de scandal. Ca să fie mulțumit, ar trebui ca mărțul soare să-și schimbe drumul pe bolta cerească și să răsară de la nord.

A. CROITORU

— Insănătoșire grabnică, vecine...

— Dar nu sînt bolnav!

— Păi atunci de ce nu vii să ne ajuti?!

Desen de T. PALL

Eclipsa

Trifan dădu fuga acasă la Florică.

— Văzuși, măi Floreo! Gata-gata să rămînem fără Soare.

— Ei, aș! A fost o eclipsă! — Nu știu cum îi zice, da' ceva a fost! Auzi dumneata, să dispară Soarele de pe cer? Incet-încet, pînă n-a mai rămas decît un ciob.

— Bine c-a mai rămas ceva! spuse Florică rîzînd. Că acuși cîțiva ani, cind cu eclipsa totală, nu mai rămăsese nimic.

— Poate vrei să-mi spui că tu știi cum e cu minunea asta!

— Ba bine că nu!

— Atunci, explică-mi și mie, unde intră Soarele?

— Soarele nu intră nicăieri, el se află tot la locul lui, dar nu-l mai vedem noi.

— De ce, avem orbul găinilor? Slavă domnului... doctor că-mi dădu ochelari buni.

Florică rise. Se duse spre curier și luă dintr-o traistă agățată acolo trei mere.

— Ia trage-te mai aproape, nea Trifane, și ține merele astea.

— Mulțam frumos dar eu fîi cerui explicații, nu mere!

— Ai răbdare, ia matala unul din mere și pune-l în mijlocul mesei.

— De ce?

— Să zicem că e Soarele.

— Păi dacă-i Soare, atunci să-l punem pe ăsta că e mai mare și mai copt.

— Bun. Acum pune alt măr, ceva mai departe.

— ăsta ce mai e?

— Pămîntul.

— Cum frate, pe mărul ăsta stăm noi?

— Să zicem.

— Se vede treaba că de-aici vine vorba aia „că fugi de mîncînci pămîntul”.

— Ei bine, mărul ăsta, Pămîntul se învîrtește în jurul mărului cel mare și copt, adică Soarele.

— Dar cu mărul care-a mai rămas, ce e?

— Dumneata ce crezi c-ar putea fi?

— Știu eu... cred că Iohnatan. Ia să-l gust!

— Nu mușca din Lună, nea Trifane!

— Care Lună?

— Păi, aici, în cazul nostru, mărul ăsta e Luna. El se învîrtește în jurul Pămîntului.

— Parcă spuneai că Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui!?

— Da, în timpul ăsta Luna se învîrtește și ea în jurul Pămîntului.

— Toți se învîrtesc, Floreo! Nu numai jos ci și acolo, sus. O fi și-n cer vreun Aprozar?

— Dar de ce dispere Soarele? Mănîncă cineva mărul ăla mare? Sau îl ascunde sub teighea?

— Nu-l mănîncă nimeni. Numai poveștile ziceau cum că Soarele ar fi mîncat de vircolaci. Altfel stau lucrurile. La un moment dat, tot învîrtîndu-se în jurul Pămîntului, Luna intră taman între Soare și Pămînt.

— Ei și?

— Și așezîndu-se în calea Soarelui, noi, cei de pe Pămînt, nu-l mai vedem. Pînă ce Luna pleacă iar mai departe și Soarele se vede din nou mare și luminos. Asta se cheamă o eclipsă.

— Și adică, tot așa a fost și acum?

— Tot.

— Grozave sînt merele astea, frate. Chiar că uitai să te întreb. Cu cît luași kilul de Lună?

— Luna e de la mine din grădină. Pămîntul l-am luat de la Aprozar.

— Să știi că la primăvară o să plantez și eu meri.

— De ce, nea Trifane?

— Păi să-mi explici toate tainele Universului.

Ion MUSTAȚĂ